

GAZETA LWOWSKA.

Z *Dotatkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów.*
 Z *pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.*

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DODATKIEM DZIENNYM i TYGODNIOWYM na drugi kwartał 1860
 od 1. kwietnia do ostatniego czerwca:

na miejscu : : : : : 4 zł. } waluty austr.
 z pocztą : : : : : 5 zł. }

Przesyłki (*franco*) odbiera **Kantor Gazety Lwowskiej**, ulica Nizsza Ormiańska Nr. 347.

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. dyrekeya finansów krajowych we Lwowie mianowała asystenta urzędowego *Jana Drymiewicza* stałym asystentem kasowym III. klasy przy głównej kasie krajowej w Czerniowcach.
 Lwów 16. marca 1860.

Opiekunowie małoletnich *Szczesnego* i *Zofii Suchodolskich* przeznaczyli za potwierdzeniem odpowiedniej wyższej władzy opiekuńczej w imieniu tychże małoletnich właścicieli cząstkę we wsi *Tomaszowie* w obwodzie stryjskim gruntowa w objętości około jednego morga, pod liczbami topogr. 25 i 26 a nazwaną „mandataryą“, na tomaszowski miejscowy fundusz szkolny, a mianowicie na to wyraźnie, aby połowa pomienionego gruntu posłużyła za plac na przyszły budynek szkolny i ogród dla każdego nauczyciela, druga zaś połowa przeznaczona była na założenie szkółki drzew owocowych.

Gmina *Tomaszowce* przyjęła powyższą donacyę imieniem miejscowego funduszu szkolnego i zobowiązała się jednocześnie z swej strony wznieść na pomienionym gruncie stosowny budynek szkolny, utrzymywać go zawsze w należyłym stanie, posprawić potrzebne urządzenia szkolne, dostarczać kolejno podług liczby domów potrzebnej usługi i dostawiać rocznie na opał szkoły 6 niż. austr. sagów twardego drzewa opałowego.

Na dotacyę nauczyciela przeznaczyła powyższa gmina 189 zł. w. a. rocznie, którą sumę każdy nauczyciel będzie pobierać po części gotówką od gminy po części z procentu poświęconych na fundusz szkolny i przepisanych już nawet na *Tomaszowską* szkołę obligacyi pożyczki gminy w ogólnej sumie 2100 zł. w. a.

Udowodnioną temi ofiarami dążność chwalebna do podniesienia oświaty ludu podaje się niniejszem z należytem uznaniem do publicznej wiadomości. Lwów 15. marca 1860.

Sprawy krajowe.

(Nowiny dworu. — Tytuł asystentem sądów handlowych. — Założenie instytutu kredytowego w Węgrzech. — Termin kiedy obowiązywać zaczynają rozporządzenia wydane. — Wystawa sztuk i starożytności w Peszcie.)

Wiedeń, 23. marca. Jego c. k. apost. Mość raczył wczoraj przedpołudniem dawać liczne posłuchania i przyjmować deputacyę żydów ze Szlaska, która złożyła najniższe swe podziękowanie za przyznane żydom prawo do nabywania realności gruntowych. O godzinie 1. po południu odbyła się pod najwyższą prezydencyą *J. M. Cesarza* konferencya ministeryalna.

— Jego c. k. apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 4. marca r. b. przyzwolić na to, by asydyntom sądów handlowych w Wiedniu i Tryeście nadane prawo używania tytułu rady cesarskiego przez czas urzędowania ich w tej mierze, przysłużyło także i asydyntom sądów handlowych w Pradze, Peszcie i Wenecyi.

— Jego c. k. apost. Mość raczył najw. postanowieniem z 12. marca przyzwolić najlaskawiej na założenie instytucyi kredytu ziemskiego dla Węgier i rozporządzić, by przedłożony przez hrabiego *Emiliana Dessewffy*, hrabiego *Jana Barkoczy* i p. *Melchiora Longay* zarys statutów z zaproszeniem reprezentantów ministeryum finansów i sprawiedliwości, tudzież wspomnianych proponentów wzięto pod dalszą rozwayę, a rezultat przedłożono do najwyższego zrozolwowania.

— Ministeryum sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i finansów rozporządziło, że oznaczone w §. 4. najw. patentu z 1. stycznia 1860 postanowienia władz krajowych uważać należy za prawnie ogłoszone od tego dnia, kiedy drukowane będą w dzienniku przeznaczonym do ich ogłoszenia. W porządku rzeczy mają zwierzchności krajowe przy każdym rozporządzeniu wydanem w zakresie własnej działalności oznaczyć dzień dokładnie, w którym rozporządzenie rzezzone wejść ma w moc obowiązującą. Po dopełnieniu tej formalności następuje moc obowiązująca tych rozporządzeń z początkiem dnia piętnastego po upływie dnia tego, kiedy było ogłoszone.

— Hrabio *Jerzy Karolyi*, *Edmund Zichy*, *Jan Waldstein*, baron *Józef Cötvos*, tudzież pp. *August Kubinyi*, *Maurycy Lukacz* i *Gustaw Heckenast* apraszali zwierzchność krajową o pozwolenie urzędzenia w peszteńskim muzeum narodowem za biletami opłaconemi w miesiącach maju, czerwcu, lipcu i sierpniu roku 1861 wystawy sztuk i starożytności, a to w tym zamiarze, by wystawą publiczną rozrzuconych w kraju skarbów sztuki i starożytności, tudzież dla powiększenia funduszu muzeum, których potrzeba tak na zewnątrz jego upiększenie, jak niemniej i na sprawienie przyrzędów potrzebnych za uzyskany przychód z biletów, a które to sprawione przyrzady (szafy, postumenta i t. d.) mają zostać własnością muzeum. Na tę wystawę wypadałoby przyjąć w ogóle wszelkie przedmioty sztuki i starożytności, które mają wartość artystyczną, obchodzą Węgry, są dziełem artystów węgierskich, lub znajdują się w posiadaniu krajowców węgierskich (przedmioty przyrodnicze i rękodzielnicze są wykluczone). Komitet wystawy złożony z pomienionych panów, zajął się przy pomocy kilku znawców przyjmowaniem i rozpoznaniem przedmiotów przysłanych, wystawą i odesłaniem ich właścicielom, jak niemniej pokryciem kosztów przednich i późniejszym złożeniem publiczności rachunku z przychodu i rozchodu.

Według doniesień *Pest. Ofn. Ztg.* wydał najdostojniejszy Arcyksiążę gubernator jeneralny pozwolenie w tej mierze potrzebne.

— Gminy ewanielickie wyznania helweckiego w obwodzie *Neusatz* koordynowały się w myśl cesarskiego patentu z 1. września 1859. Zbór konwentu nowoukonstytuowanych gmin ewanielickich senioratu *bacz-syrmijskiego* zapowiedziano na 29. b. m.

— *Gazeta wiedeńska* pisze: Wkrótce po rozszerzeniu się wiadomości o samobójstwie fml. *Eynatten*, donosiły rozmaite dzienniki i o tem, jakoby dwóch innych jeszcze jenerałów odjęło sobie życie, a które to pogłoski mogły rzucić na nich cień podejrzenia, że między nimi i karygodnym postępkiem barona *Eynatten* zachodziła jaka styczność.

Lecz po prawdzie żaden z tych dwóch jenerałów, o których dzienniki wspominały, nieodebrał sobie życia, lecz nadto wypada zrobić tu wyraźną uwagę, że ani oni, ani którybądź z innych oficerów nie miał najmniejszego udziału w winowajstwie barona *Eynatten*.

Hiszpania.

(Depesza naczelnego wodza z 11. marca.)

Datowana z dnia 11. b. m. depesza naczelnego wodza armii afrykańskiej z obozu pod *Tetuanem* donosi:

„Dziś zrana pojawił się nieprzyjaciel w naszym pobliżu z znaczniemi masami, pomiędzy którymi znajdowali się także bitni *Kabylowie* z *Melili*. *Maurowie* oparli się o *Sierre Bermeja* i gotowali się uderzyć na nasz obóz od południa *Tetuaau*. Nasi żołnierze odparli zwycięsko forpoczty nieprzyjacielskie, i przestępując sami do kroków zaczepnych rzucili się na pozycye marokańskie i zwykłą swą zajęli i obsadzili je natarczywością. Nieprzyjaciel musiał znaczne ponieść straty, nasze nie można było jeszcze obliczyć dokładnie, bo zaledwie powróciłem na czele oddziałów, co półtora mili ściagały wrogów.“

Anglia.

(Okręt Great Eastern. — Pruskie okręta do Chin. — Pierwszy telegram wprost z Indyi.)

Londyn, 20go marca. Okręt „Great Eastern“ kosztował w ogóle 1,000.000 l., a jeszcze potrzeba będzie ze 30.000 l. aby mógł wypłynąć na morze. Spodziewają się jednak z pewnością, że nastąpi to po koniec maja albo na początku czerwca. Słychać nawet z wielu stron, że olbrzymi okręt przyłączy się do eskadry, która ma księcia Walii eskortować do Kanady.

— Pruskie okręta wojenne „Thetis“ i „Frauenlob“ odplynęły wczoraj z Portsmouthu do Chin. Transportowy parostatek „Elbe“ zostanie zapewne tak długo w Spithead, dopokąd nie skończy się reparacja okrętu „Arcona“ w Southampton.

— Pierwszy telegram indyjski, posłany prosto telegrafem czerwonego morza, nadszedł tu przedwczoraj do Lloyda. Odszedł z Kalkuty dnia 10. b. m., potrzebował więc 6 dni, i doniósł, że okręt „Redgauntlet“ w Kalkucie stał się pastwą płomieni.

Francya.

(Sprawa włoska. — Deputacja sabaudzka. — Wiadomości bieżące. — Eskadra z Algesiras odwołana. — Czynności w zgromadzeniu ciała prawodawczego.)

Paryż, 20. marca. Dziennik *Pays* z d. 19. b. m. zawiera następujące oświadczenie póturzędowe:

„Rozszerzyła się dziś pogłoska, że postępowanie Piemontu wobec Romanii zniewolilo rząd francuski odwołać swe wojska z Włoch. Sądzimy, że w nadziei mniej więcej bliskiego uregulowania spraw włoskich, dowódcy francuscy otrzymali instrukcje względem powrotu wojsk do Francji. Mylnem byłoby jednak przypuszczenie, że rozkaz w tym duchu wyszedł z powodu obecnych stosunków czasowych. Nie podlega żadnej wątpliwości, że po uregulowaniu dzisiejszych trudności w górnych Włoszech i państwie kościelnem, okupacja francuska nie ma żadnego celu i musi skończyć się według naturalnego porządku rzeczy. Co zaś do pobytu naszych wojsk w Rzymie to bardzo jasno przedstawia się każdemu, że rząd francuski nie przestając bronić praw katolicyzmu, usłucha zawsze jak dotąd życzeń i wymagań stolicy apostolskiej.“

— Także i *Patrie* podaje artykuł póturzędowej barwy a następującej treści:

„Korespondencyi z Rzymu z d. 16. b. m. zawdzięczamy następujące ciekawe szczegóły: „Plan by za przyzwoleniem wielkich mocarstw wojska neapolitańskie obsadziły Rzym i warownie Umbryi i Marchyi wyszedł na jaw, trudno jednak, aby się utrzymał. Mimo osobistych uczuć, jakimi przyjęte są w tej chwili dwory wiedeński, neapolitański i turyński, zdaje się że absolutna zasada nieinterwencyi nie znalazła jednozgodnego uznania, Austria bowiem obowiązuje się nie zaczepiać Piemontu, a Piemont z swej strony przyrzeka nie zagrażać ani państwu kościelnemu, ani królestwu neapolitańskiemu ani linii Mincio. Rozpowszechniona w Rzymie pogłoska o bliskim wymarszu wojsk francuskich sprawiła wielkie wrażenie. Żołnierze nasi zjednali sobie swą karnością, swym wyborym duchem i swemi uczuciami religijnymi powszechną zyczliwość ludności. Wymarsz ich byłby prawdziwą klęską dla miasta.“

— Deputacja sabaudzka dostąpiła wczoraj posłuchania u Cesarza i była na obiedzie u ministra spraw zewnętrznych. Cesarz Napoleon rozmawiał z deputowanymi o ustawach municypalnych Sabaudyi. Przedwczoraj wyprawili zamieszkali w Paryżu Sabaudowie ucztę na cześć deputacyi. Na uczcie wznoszono toasty na cześć dawnego i nowego władzcy, na cześć Francji i Sabaudyi, sławy wojennej, niepodzielności kraju i wreszcie jednego z uczestników uczty 80 letniego pułkownika, który za pierwszego cesarstwa stracił nogę.

— *Monitor* zawiera uzasadnienie projektu ustawy względem zaliczek dla przemysłu.

— Najstarszym z francuskich oficerów marynarki jest urodzony w r. 1775 ażatem 85 letni contre-admirał Bourret. Z czterech najstarszych wiekiem wiceadmiratów liczy po 64 lat każdy.

— Miasto Rheims zamierza urodzonemu w swych murach Colbertowi wzniesić pomnik.

— Policja paryska zamknęła prowizorycznie jedną z tutejszych kawiarni *café chantant*, bo ze szkodą uprzywilejowanych teatrów pozwalała sobie przedstawiać drobniejsze sztuczki teatralne.

— Opinię publiczną zajmuje głównie w tej chwili, że eskadra francuska w Algesiras otrzymała rozkaz odplynąć i udać się na wody neapolitańskie, gdzie jak wiadomo znajduje się i eskadra angielska.

— Ciało prawodawcze uznało nieważnym mandat deputowanego Laferrière. Sprawozdawca komisji uzasadniał swój wniosek między innymi następującymi słowy: „Izba pragnie zająć wyraźne stanowisko, chce się uwolnić od wszelkich nieprawnych wpływów i złożyć dowód, że przestrzegając gorliwie swego honoru zdoła zapewnić powagę wyborów.“

— W najbliższy czwartek wytoczy się w zgromadzeniu prawodawczem projekt ustawy względem zaliczek dla przemysłu w sumie 40 milionów. Wszystkie zaliczki mają nieść pięć procentu.

— Rząd wniesie projekt ustawy, by prawo wywłaszczenia przysługiwało i w wypadkach, gdzie mają być podejmowane roboty dla pożytku ogółu. Zdaje się, że projekt ten trafi w zasadzie na opozycję w zgromadzeniu prawodawczem.

— W mennicy biją medal w pamięć traktatu handlowego między Francją a Anglią.

Szwajcarya.

(Nota federacyi szwajcarskiej.)

Independ. Belge zawiera następującą notę federacyi szwajcarskiej, którą dr. Kern wręczył p. Thouvenelowi:

„Panie ministrze. Na mocy depechy z Berna muszę uwiadomić W. Excelencyę, że rada związkowa przesłała rządowi J. M. Króla sardyńskiego notę w sprawie przyłączenia Sabaudyi do Francji, w której domaga się dopełnienia postanowień traktatu z roku 1564 potwierdzonego umową z 16. marca 1816 między Sardynią i Szwajcaryą, a mianowicie tych, które ściągają się do odstąpienia niniejszego terytorium sabaudzkiego innemu mocarstwu.

Dodać muszę, że rząd mój uważa przedewszystkiem przyłączenie neutralnych prowincyi Chablais, Faucigny i Genevois mocarstwu innemu za rzecz przeciwną traktatom z roku 1815, któremi prowincye te przyznano na rzecz neutralności szwajcarskiej, i jakoby stanowiły część federacyi szwajcarskiej, gdyż między innymi oświadczone: „że neutralności szwajcarskiej używać mają w taki sam sposób, jak gdyby do Szwajcaryi należały.“

Odwołując się do tych uwag, jakie wyłożyłem W. Excelencyi na posłuchaniu dnia 13. marca, muszę teraz stosownie do danych mi instrukcyi zaprotestować wyraźnie przeciw wszelkiemu środkowi, który dążyłby do przyłączenia prowincyi tych do Francji, aż pokąd mocarstwa europejskie, którym rząd cesarski przedłożył sprawę tę do własnego ich rozeznania, nie oświadczą się w tej mierze.

Przy tej sposobności składam W. Excelencyi wyraz wysokiego upoważnienia mojego.

Kern.“

Włochy.

(Wiadomości bieżące. — Ogłoszenie aneksyi Włoch.)

Z **Turyngu** donoszą z 15. marca, że p. Talleyrand odjechał do Medyolanu dla rozmówienia się z marszałkiem Vaillant. Król Wiktor Emanuel mianował pięciu młodych oficerów toskańskich swymi adjutantami. Dziennik *Opinione* wspomina też i o tem, że zagajenie parlamentu odłożone być ma do 12. kwietnia, by deputowani z włoskich prowincyi środkowych mogli wcześniej jeszcze przybyć. Generał Cialdini otrzymał dnia 13. marca wieczorem rozkaz, by nazajutrz wyruszył z dywizyją swoją w pochód z Brescii do Romanii. Naczelna komenda armii 40.000, która stanąć ma we Włoszech środkowych pod bronią, i opierać się na pomocy 60.000nej armii rozłożonej w Sardynii i Lombardyi — poruczona będzie generałowi Lamarmora, oględnemu niegdyś ministrowi wojny.

— *Independence Belge* podaje według otrzymanego telegramu następujący ustęp z sardyńskiej gazety urzędowej *Gazz. uff. del Regno* z d. 18. b. m.

„Dyktator Faryni przybył dziś w południe do Turyngu, a przedstawiony Królowi wobec wszystkich wielkich korporacyi państwa, odezwał się następującymi słowy:

„Mam zaszczyt złożyć w ręce Waszej królewskiej Mości legalne dokumenta, które sprawdzają rezultat powszechnego głosowania narodowego w Emilii. Racz przyjąć je Najjaśniejszy Panie jako rękojmię wdzięczności i zaufania narodu ku tobie.“

Król odpowiedział:

„Niniejszy objaw woli narodu jest tak powszechny i wyraźny, że wydane poprzednio w innych czasach i pod innymi stosunkami wotum Emilii potwierdza najzupełniej w oczach Europy. Objaw ten świadczy najdowodniej o duchu porządku, wytrwałości, patriotyzmu i mądrości, który ludom tym ogólną zjednał zyczliwość i szacunek. Przyjmuję ich wotum uroczyste i będę dumny na przyszłość, zwąc ich mojami narodami. Łącząc w zupełnej równości z dawnymi prowincjami sardyńskimi nie tylko państwa Modenę i Parmę ale także i Romanię, która się już własnymi siły oderwała od papieskiego rządu, nie zamierzam uchybić mojej żywej uległości dla zwierzchnika kościoła. Gotów jestem bronić niezawisłości, potrzebnej najwyższemu urzędowi Papieża, przyczyniać się do blasku jego dworu i hołdować jego zwierzchnictwu.

Parlament sardyński przyjmując do swego łona reprezentantów Włoch środkowych zapewni pomyślność, wolność i niepodległość nowemu królestwu.“

Wieczorem wyszedł dekret, który prowincye Emilii łączy z królestwem sardyńskiem.

— Kolegia wyborcze dla wyboru członków parlamentu zwołane zostały w Emilii na dzień 25. b. m.“

— W Nissie przyszło do gwałtownych scen między zwolennikami a przeciwnikami wcielenia. Jeden z Francuzów, współpracownik anexionistycznego dziennika *Avenir de Nice* napadnięty został od kilku ludzi z stronnictwa włoskiego, a kilka znowu ziomeków pospieszyło mu w pomoc. Władze zachowały się biernie. Zamieszkali w Nissie Francuzi wyglądają przybycia francuskiej eskadry, Włosi zaś wysłali deputacyę do Turyngu do Króla, prosząc, by Nissę zamiast wcielić do Francji, ogłosił raczej niepodległym krajem.

Niemce.

(Posiedzenie sejmku związkowego.)

Frankfurt, 17. marca. Głosowanie na propozycyę elektoralno-heskiego wydziału przypaść ma 24go b. m. Lecz Prusy oświadczyły się ze zdaniem swoim już na dzisiejszem posiedzeniu sejmku związkowego, a jak słychać, zgadzają się na przyjęcie propozycyi wniesionej przez mniejszość wydziału, to jest na rewizyę konstytucyi z roku 1831 i na jej przywrócenie. Dalej zapropono-

wała większość elektoratno-heskiego wydziału złożyć drugą petycję elektoratno-heskiego wydziału do aktów, gdyż izba ta (sama jedna) nie jest do załatwienia tej sprawy upoważniona. Mniejszość nie zgodziła się na tę propozycję, i jest raczej tego zdania, że sprawa ta załatwiona być może najlepiej przy sposobności powszechnego głosowania (24. b. m.) — Wydział mianowany dla ogłoszenia protokołów związkowych, wniósł propozycję, by treść ich dla dzienników ułożono na osobnem posiedzeniu wydziału, które odbywać się ma nazajutrz po każdym posiedzeniu związkowem, i na którym mogą być obecni wszyscy posłowie. Wysokie zgromadzenie przyjęło tę propozycję. — Dalsze obrady ściągają się do mniej ważnych spraw wojskowych a mianowicie do przedłożenia listy stanowej, sprawozdań wydziałowych o zeszłorocznych musztrach, o doniesionem przez Bawaryę mianowaniu generała Schnitzlein gubernatorem w Landau i t. d. Podanie pana Gresser'a z Konstancyi względem zaprowadzenia systemu decymalnego ma według uchwały zapisane być do protokołu.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 21. marca. Dziś o 2. godzinie w południe przedstawiała się Cesarzowi deputacja z Sabaudyi. Cesarz oświadczył, że przyjemnie mu przyjmować tę deputację. Według dalszej osnowy odpowiedzi cesarskiej ma już być rozstrzygnięte co do zasady przyłączenia Sabaudyi i Nissy do Francyi, a Piemont i ludność przyzwoły na to sprostowanie granicy (*rectification de frontière*). Konferencye z mocarstwami, które podpisały traktaty z roku 1815, zapowiadają pomyślny sąd (*examen*) w tym względzie większej części tych mocarstw, a przyjaźń z Szwajcaryą doprowadziła już prawie do obietnicy koncesyi terytorjalnej. Ale gdy poznano niechęć Sabaudczyków przeciw podziałowi (*demembrement*) zrzekła się Francya tej koncesyi ze względu na interes Szwajcaryi. W sobotę będzie deputacja na obiedzie w Tuileryach.

Paryż, 22. marca. Dzisiejszy *Monitor* zawiera notę dyplomatyczną z d. 13. b. m., w której minister spraw zewnętrznych p. Thouvenel przedkłada mocarstwom podpisanym na wiedeńskim traktacie pokoju sprawę wcielenia Sabaudyi i Nissy do Francyi. Nota podnosi, że powiększenie się Piemontu wymaga rękoma dla granic francuskich. Francya nie pragnęła tego rozszerzenia. Nie w imieniu narodowości i nie w imieniu granic naturalnych domaga się Francya wcielenia Sabaudyi i Nissy, ale tylko jako gwarancję w obec stosunków, które jak łatwo pojąć, nigdzie się nie powtarzają. (Ostatni ten sens nie jasno występuje w oryginalnej depeszy.) Francya weszła w tej sprawie w układy nadmienia p. Thouvenel dalej wyrażając nadzieję, że i inne mocarstwa zechcą uznać te powody.

Przemowa Cesarza do deputacji sabaudzkiej zgadza się zupełnie z osnową tej depeszy. Wspominając o przyzwoleniu dotychczasowego monarchy i ludności, wyrzekł Cesarz Napoleon dając: „Wcielenie to znajdują także naturalnem i słusznem wszystkie w Europie, którzy nie trwają w duchu oporu zaszczytowanym z innej epoki.“

Depesza pana Thouvenela do francuskiego posła w Bernie w odpowiedź na protestację Szwajcaryi, wyraża zdziwienie francuskiego ministra na ten krok Szwajcaryi, która doznawszy ze strony Cesarza dowodów udziału i przyjaźni, powinna była zaufać francuskiemu rządowi. P. Thouvenel przystępuje następnie do rozbioru punktu prawnego. Zaprzeczając wszelkie znaczenie traktatowi z r. 1564 utrzymuje, że neutralizacja okręgów Chablais i Faucigny jest raczej postanowieniem na korzyść Sabaudyi.

Szwajcarska rada związkowa miesza się bez słusznej przyczyny w sprawę, którą Francya ma właśnie załatwić z Piemontem. Nota przyznaje, że inne mocarstwa mogą wziąć pod rozwagę stipulacje traktatu z 1815. Francya skłania się wstąpić na rozjemczą drogę, jakiej wymagają ogólne widoki lub też szczególne dobro Szwajcaryi.

Constitutionnel pisze: Wymarsz wojsk francuskich z Włoch nie jest skutkiem oziębienia stosunków między Francya a Piemontem, ale tylko znakiem, że niepodległość Włoch została stanowczo ubezpieczona. Odwrót ten jest oznaką bliskiego rozwiązania, nie zaś znamieniem nowych zakłóceń.

Londyn, 21. marca. Na wczorajszym posiedzeniu izby wyższej zapowiedział margrabia *Normanby* na jedno z przyszłych posiedzeń kilka wniosków odnoszących się do Sabaudyi.

W izbie niższej proponował *Berkeley* tajne głosowanie jako reformę wyborczą. Lord *Palmerston* zbijał ten wniosek, który odrzucono w końcu 254 głosami przeciw 147.

Dzisiejsza *Morning Post* ogłasza depeszę paryską, która zbija wiadomość, jakoby Austria zamierzała wspólnie z Szwajcaryą protestować przeciw anexyi Sabaudyi.

Z **Turyngu** donoszą pod dniem 19. marca: Wczoraj miano ogłosić ekskomunikację razem z dekretem rady państwa, który mieni ją nieważną dla tego, ponieważ brakuje jej królewskiego *exequatur*.

Turyń, 21. marca. Książę Carignan odjeżdża 26. b. m. do Florencyi. — Hrabia Cavour zamierza przedsięwziąć niejaki zmiany w ministerjum marynarki. Książę Carignan ma być naczelnym komendantem marynarki.

Genua, 19. marca. Przybył tu pułk kawalerii, ale ma odejść do Toskanii.

Medyolan, 21. marca. Dziś rozpoczyna się odwrót armii francuskiej do Francyi; 80ty pułk liniowy idzie na Suzę a 2gi na Nissę.

Rzym, 17. marca. Dyrektor publicznego długu Neri udał się do Brukseli, aby nową zaciągnąć pożyczkę.

Berna, 22. marca. Rada federacyjna wyprawiła do mocarstw, które podpisały traktaty wiedeńskie, notę okólną, w której przedstawia prawa i widoki Szwajcaryi i odpiera zarzut, jakoby Szwajcaryja żądała powiększenia terytorjum. Dalej wyraża ta nota nadzieję, że mocarstwa ochraniając powszechny interes Europy bronić będą także praw Szwajcaryi w obec Francyi.

Wielka rada kantonalna postanowiła oświadczyć jednogłośnie, że uważa zgodnie z radą federacyjną sprawę względem neutralnej części Sabaudyi za kwestyę żywotną, a obronę praw szwajcarskich za przykazanie własnej egzystencji; i dlatego też gotowa jest do wszelkich ofiar z całym ludem berneńskim. — Rada federacyjna wydała do wszystkich kantonów okólnik w sprawie Sabaudyi.

Ateny, 17. marca. Izhom przedłożono nową ustawę finansową. — Senat tutejszego uniwersytetu zadał, ażeby studenci podpisali protokół z oświadczeniem, że ubolewają nad zaszłymi wypadkami, gdyż w przeciwnym razie musieliby opuścić uniwersytet; ale tylko kilku podpisało dotąd ten protokół.

Konstantynopol, 17. marca. Dotąd spalił rząd 409,898,950 piastrow w kaimach. Wszyscy Kandioci, którzy za przestępstwa polityczne od roku 1841 emigrowali do Grecyi, otrzymali amnestyę i poseł turecki w Atenach wydał im paszporta do powrotu. Także szef powstania z roku 1841, Cheretys, teraz dyrektor ogrodu botanicznego w Atenach, otrzymał pozwolenie powrotu.

Wiadomości handlowe.

(Wiedeński targ na bydło.)

Wiedeń, 19. marca. Na dzisiejszym targu było 831 wołów z Węgier, 625 z Galicyi a 395 z kraju, razem 1851 sztuk, z których zakupiono na potrzebę Wiednia 1444 sztuk. Waga szacunkowa sztuki była 450 do 680 Z . Cena za sztukę 108 zł. 50 c. do 164 zł., a za cietnar 23 zł. 50 c. do 26 zł. w. a.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24. marca.

Hotel angielski: PP. Brenner de Flammenberg Wład., z Gradowic. — Janicki Wiktor, z Ostrożca. — Waf Franc., c. k. porucznik, z Tarnopola. — Br. Eynatten, c. k. porucznik, z Wiednia. — Czaderski Jul., adwokat krajowy, z Sambora.

Hotel Kuhna: Stojanowicz Fel., z Mokrzan.

Pod tygrysa: Turek Franc., fizyk obwodowy, z Sambora.

Dnia 25. marca.

Hotel rosyjski: PP. Trzeciński Józef, z Zyrawy. — Augustynowicz Bol., z Kniażego. — Truskolawski Bern., z Streptowa. — Trzeciński Ont., c. k. podporucznik, z Zyrawy.

Hotel europejski: Lityński Wen., z Litwinowa. — Malczewski Julian, ze Skwarzawy. — Baroni Jan, z Slowtly.

Hotel Lauga: Gontard Hen., c. k. major, i Angyal Karol, c. k. rotmistrz, z Gródka. — Friedrich Paweł, c. k. kapitan, z Wiednia.

Hotel krakowski: Wysochański Baz., z Laszek. — Barzykowski Mich., z Bryniec górnych. — Nahujowski Ant., z Czernicy. — Schlaun Ludw., z Grobli. — Hankiewicz Józef, c. k. podporucznik, z Tarnopola.

Do domu zajeżdżnego nr 509 $\frac{1}{4}$: Smalawski Fel., z Uherzec. — Koszowski Stan., z Łanowic.

Do domu zajeżdżnego Leszczyńskiego: Mijakowski Abd., adwokat kraj., ze Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24. marca.

PP. Br. Eynatten i Borzke Jan, c. k. porucznicy, do Stryja.

Dnia 25. marca.

PP. Ks. Radziwiłł Wilh., do Paryża — Osnułski Wład., do Góry. — Stojanowicz Fel., do Mokrzan. — Hajwas Adolf, do Pustomyt. — Popiel Ant., do Widerny. — Skarzyński Wład., do Szuszyce wielk. — Ustrzycki Wład., do Dobkowic. — Turek Fran., c. k. fizyk obwod., do Sambora. — Niezabitowski Nap., do Nakla. — Augustynowicz Sew., do Kniażego. — Jankowski Lud., do Bożykowa. — Hr. Skorupka Leon, do Krakowa. — Hr. Dunin Borkowski Seweryn, do Ponikwy. — Hr. Drohojowski Zyg., c. k. podpor., do Krukienic. — Hr. Belcredi Edm., c. k. pułkownik, do Przeworska.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 23. marca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324 90	— 4 0°	94.2	południowy sł.	pochmurało
2. god. po poł.	324 84	+ 1.1°	72.4	„	„
10. god. wiecz.	325 64	— 1.4°	89 7	zachodni	pochmurno

Wysokość śniegu 4 $\frac{1}{2}$.

T E A T R.

Dziś na scenie polskiej na dochód panny Wygrzywalskiej: „**Wiesław**“ obraz ludu nadwiślańskiego podług sielanki Brodzińskiego, i „**Pustynia**“, komedia w 1 akcie Józefa Korzeniowskiego.

Jutro w teatrze niemieckim na dochód śpiewaczki opery panny Polak wyjątki z oper: „**Monteki i Capuletti**“ — „**Troubadour**“ — „**Żydówka**“ i „**Linda z Chamounix**.“

Dnia 24. marca 1860 r. wyciągnięto w c. k. urządzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

82. 9. 3. 79. 35.

Przyszłe ciągnięcia nastąpią dnia 4. i 18. kwietnia 1860 r.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 25 marca

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 89 60. Metaliki po 5% za 100 zł. 69.50; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akeye. Banku narodowego sztuka 876 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 193 80; niższo-austr. towarzystwa eskomtoowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 112 50. — Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 131 —. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. marca.

1. Pług publiczny.

A. Państwa. pien. towar.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes items like 'W austr. wal. po 5%', 'Z pożyczki narod. po 5%', 'Metaliki po 5%', etc.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes items like 'Przez. do wylos. z r. 1834', 'Renty Como po 42 lir. aus.', 'Wylos. obl. dawn. długu państ.', etc.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes items like 'B. Krajów koronnych', 'Niższej Austrii', 'Węgier', etc.

Obligacje indemn. po 5% za 100 zł.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes items like 'Dług Tyrolu', 'Dług Saleburga', 'Dług Krainy'.

2. Stan oblig. domestykaln.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes items like 'po 3% za 100 zł.', 'po 2 1/2% za 100 zł.', etc.

3. Akeye.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes items like 'Banku nar.', 'Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.', 'Niż.-aust. tow. eskomt.', etc.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.22, dukaty ces. pełnej wagi —, korony —, półkorony —.

Kurs lwowski.

Dnia 24. marca.

Table with 4 columns: Description, gotówka, towarem, and sub-columns for zł. and c. Includes items like 'Dukat holenderski', 'Dukat cesarski', 'Półimperyał zł. rosyjski', etc.

Table with 4 columns: Description, pien., towar., and sub-columns for zł. and c. Includes items like 'Kol. Grac.-Köfl. i Tow.', 'górn. po 200 zł. w. a.', 'Austr. towarz. żegl. par.', etc.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes items like 'Weksle. (Na 3 miesiące.)', 'Amsterdam za 100 zł. hol.', 'Augsburg za 100 zł. w. p.-n.', etc.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes items like '4. Listy zastawne.', 'Banku narodowego', 'w mon. kon.', 'Banku narodowego', 'w wal. austr.', 'Gal. Tow. kred. po 4%'.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes items like '5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.', 'Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.', 'Tow. austr. kol. państwa', etc.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes items like '6. Losy.', 'Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.', 'Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.', etc.

KRONIKA.

Zaproszenie

na wieczór muzyczny deklamacyjny, mający się odbyć w teatrze o zwykłym czasie w dniu palmowej niedzieli na korzyść

Zakładu Ślepych we Lwowie.

Akademii tę wyprawia amatorowie pod dyrekcją Wielmożnego Mikulego, dyrektora Towarzystwa muzycznego.

O zamówienie łóż i krzesel uprasza się wcześniej w handlu Franciszka Adamskiego, asesora Zakładu ślepych.

We Lwowie, dnia 22. marca 1860.

(Zmiany w teatrze niemieckim we Lwowie.) Od wielkiej nocy przechodzi dyrekcja tutajsczej sceny niemieckiej w ręce dotychczasowego reżysera pana Wilhelma Schmidts. Mitośnicy sztuki rokują pomysły zład dla sceny wróżby, bo p. Schmidts nie szczędzi żadnych ofiar i przykładu wszelkich trudów i starań, by godnie powszechnym odpowiedzieć oczekiwaniom i pozyskać dobre grono śpiewaków i artystów dramatycznych.

(Pożar we Lwowie.) Dnia 21go b. m. o pierwszej godzinie z południa wybuchł przez nieostrożność ogień w domu pod nr. 193 1/4 w piwnicy należącej do handlarza szkielek Mojżesza H., w której znajdował się zasób szkła zapakowanego w słomę. Szkodny ratunek przytłumił wkrótce ten pożar, ale mimo to poniósł właściciel szkodę w towarach szklanych prawie na 100 zł. w. a.

W Rzymie ogłoszono program dwóch prac literackich, za które wyznaczono nagrody. Program ten obchodzi głównie uczonych teologów katolickich. Margrabia Federico Tagnani założył dla uczczenia pamięci św. Karola Bormeusza fundację „Carolina“, według której począwszy od 1. stycznia r. b. rozpisano konkurs dla otrzymania pensji dożywotniej rocznie 120 sztuków

(300 zł.), tudzież osobnej, jednorazowej nagrody w kwocie 120 sztuków. Pensya dożywotnia w kwocie 120 sztuków przyznana być ma autorowi tego pisma, które byłoby najlepsze i najpożyteczniejsze dla rzymsko-katolicko-apostolskiej religii, szczególnie w odparciu nowych doktryn błędnych, przyczem zbijać należy zwyczajko albo systemy nowoczesne jakiejbądź szkoły europejskiej, prowadzące do zupełnego socjalizmu, lub przytoczyć należy dobrane poczet sentencyi z nauki biblijnej, co temi czasami zdaje się być koniecznym potrzebem po liceach katolickich, lub przyczem wyłuszczone będą takie dowody, któreby można uznać za odpowiednie zamierzeniu. (Alla Religione Cattolica Romana, massime contro gli errori recenti, o combattendo i moderni sistemi che in taluna delle scuole di Europa conducono ad un pretto socialismo, o presentando un bel corso di Bibliche Istituzioni dicche a di nostri molto imperioso ci pare il bisogno ne' Licei Cattolice, ed eziandio svolgendo altri orgimenti che allo scopo si stimassero piu conveniente). Jednorazową nagrodę 100 sztuków otrzyma autor najlepszej rozprawy o takim zadaniu: Religia Jezusa Chrystusa jako jedynac źródło prawdziwej obyczajności, i jako jedyny środek pogodzenia publicznego szczęścia z prawdziwym szczęściem prywatnym. (Le Religione di Gesu Christo sola origine del vero in civilimento ed unico merro a conciliare la publica colla privata vera felicitate). Na ukończenie tak jednej jak i drugiej pracy przelicza się termin trzechletni. Dzieło konkursowe dla otrzymania pensji dożywotnej składać się ma z 25 arkuszy druku, a traktat drugi z dziesięciu arkuszy druku w 8ce wielkiej. O nagrody ubiegać się mogą autorowie rozmaitych narodowości, a wypracowania napisane być mają w języku łacińskim, włoskim lub francuskim; można także ułożyć je i w innym jakim języku, lecz w takim razie dodane być powinno do oryginału także tłumaczenie łacińskie lub włoskie. Tylko wyraźnie pisane manuskrypta mogą być przyjęte. Autor nie może przytaczać rzeczy dawniej już znajomych, a pismo, za które przyznano nagrodę, musi być drukowane później godstem autora, lecz oraz i na jego korzyść. Rękopisma opatrzyć należy godstem i przed 31 grudnia 1862 przesłać za recepisem kardynałowi Nicola Pasacciani-Clarelli w Rzymie razem z opieczętowaną i godstem opatrzoną kopertą, gdzieby wyrażone było nazwisko autora. Wartość wypracowania osądzi komisya teologów z kardynałem prefektem „de propaganda fide“ na czele. Nagrody wypłacone będą natychmiast po wydrukowaniu dzieła.